

Р A Z L I C H N Y І С T O R I I.

Молчалива молка.

На єдно момчє вѣхъ мѣ заражали да не иска ніщо на трапезата. єдинъ пажъ го злѣвѣнъ и не мѣ дадоха ѿ єдно іастїе, а то посѣгна та зѣ соль и ѿ тѣри напредъ си, тѣй го попытала: защо ты є солтѣ; а то рече да поголѧ іастїето дѣто ще мнѣ дадёте.

И на єдно момиченце пакъ тжѣ вѣхъ заражали, и злѣвѣнъ веднашь та не мѣ дадоха ѿ єдно іастїе, а то си прострѣ раката та показбаше изъ приста си и думаше: ѿ това мнѣ дадохте, и ѿ това и ѿ това... ачи приискачаше Фнова іастїе ѿ кое то не вѣло. Тога зи го вѣдѣхъ и го попытала: амъ не ти ли дадоха и ѿ това; а то рече не. Тѣи ся злѣмѣха за оѣмиата тжди молба и мѣ дадоха.

Различіе между Баща и Оучитель.

Часть думаше Александри: по мнѣго